

ವಕೀಲಿ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ ಒಲುಮೆಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ, ದೇವಪ್ಪಾಳ್ವರು ತನ್ನೊಳಗೆ ಇನ್ನೂ ಕ್ಷೀಣವಾಗಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪಿಂಡಿಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಬಲವಾಗಿ ಮಾವನತ್ತ ಉರುಳಿಸಿದ್ದರು. ದೇವಪ್ಪಾಳ್ವರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಸುನಗುತ್ತಲೇ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ತಿಬಾರುಗುತ್ತಿನ ಒಡೆಯರು, ಬಂದ ನೆಂಟರಿಬ್ಬರೂ ಉಪ್ಪುಮೆಣ್ಣು ನುರಿದ ಮಜ್ಜೆಗೆನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಇತ್ತ ತಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಮಾತುಗಳ ಗಂಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡರು...

‘ಅಲ್ಲನಾ ದೇವೋ... ಆ ಮಯ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಏನು ತಪ್ಪಿದೆ ಮಾರಾಯ? ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯೇ... ನಮ್ಮ ಆಗಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಾಗುವಾನಿ ಮರವನ್ನೇ ಹಾಕುವುದು, ದೈವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಿಳಿ ಕೇಪಳವೇ ಹಾಕುವುದು. ಕೊಡಿಮರ ಅಂದ್ರೆ ಏನು? ‘ದೈವ ದೇವರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗದಿರಲಿ, ನಾನೇ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಈ ದೈವ-ದೇವರು-ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬಂತೆ ಎದೆ ಸೆಟಿಸಿಕೊಂಡು, ದೈವಸ್ಥಾನ-ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮುಕುಟವನ್ನೂ ಮೀರಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುವ ಗರುಡಕಂಬವೇ ಈ ಕೊಡಿಮರ. ಈ ಕೊಡಿಮರವು ತನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತಿರುವ ಸಂಕೇತಗಳ ಮೂಲಕ ಅದು ಎಷ್ಟು ವಿನ ದೇವಸ್ಥಾನವೋ, ಶಿವನ ದೇವಸ್ಥಾನವೋ, ಶಕ್ತಿ ದೇವತೆಯ ದೇವಸ್ಥಾನವೋ ಎಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ ಕೂಡಾ.’

‘ಹಾಗಾದ್ರೆ ಗರುಡಗಂಬ ಅಂತ ಗಟ್ಟಿದ ಮೇಲಿನವು ಹೇಳುದು ಇದಕ್ಕೆನಾ? ಅಂದ್ರೆ ಆ ಕಂಬದಲ್ಲಿ ಗರುಡ ಬಂದು ಕೂತುಕೊಳ್ಳದೋ ಏನೋ?’ ಎಂದು ಮಾರಪ್ಪಾಳ್ವರು ಕೇಳಿದಾಗ,

‘ಉಮ್ಮ, ಅದಲ್ಲ ನಂಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಮಾರಾಯ... ಯಾವುದೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಂಗೆ ಹೀಗಂತ ನಮ್ಮ ಭಟ್ಟುಗಳು ಹೇಳಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸತ್ಯವುಂಟೋ ನಂಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಕೊಡಿಮರದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಈ ಕೊಡಿಮರ ನಮ್ಮ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮುಕುಟವನ್ನು ಮೀರಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು ಅಂದ್ರೆ, ಈ ಬಿಳಿಕೇಪಳ ಮರದ ಎತ್ತರ ಸಾಕಾಗುತ್ತನಾ?... ಬಿಳಿಕೇಪಳ ಮರ ಎತ್ತರ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಯುತ್ತೆ ಅಂತ ನಂಗೊತ್ತು. ನಮ್ಮ ಕಟೀಲು, ಕಿನ್ನಿಗೋಳಿ, ಕುತ್ತತ್ತೂರು, ಸೂರಿಂಡೆಯ ಕಾಡಲ್ಲಿ ಆ ಮರಗಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ಇದ್ದು... ಗೊತ್ತು! ಗಟ್ಟಿ ಗನಾಗಟ್ಟಿ ಮರ ಮಾರಾಯ... ಅದು. ಆದ್ರೆ ಅಂವು ತುಂಬಾ ಎತ್ತರ ಬೆಳೆಯುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಇದ್ದೇಕು ದೊಡ್ಡ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಕೊಡಿಮರಗಳಿಗೆ ತೇಗದ ಮರಗಳನ್ನೇ ಬಳಸುದು. ತೊರ್ತಲಿನ(ಸುರತ್ತಲಿನ) ಮಹಾಲಿಂಗೇಶ್ವರರ ದೇವಳದ ಕೊಡಿಮರ ಯಾವುದು ಹೇಳು? ಪುತ್ತೂರು ಮಹಾಲಿಂಗೇಶ್ವರರ ಕೊಡಿಮರ ಯಾವುದು? ಕಟೀಲನ ಕೊಡಿಮರ ಯಾವುದು ಗೊತ್ತು? ಎಲ್ಲವೂ ತೇಗವೇ.’

ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಒಂದರೆ ಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೇ ತುಂಡರಿಸಿ ಒಂದು ಗುಟ್ಟುಕು ನೀರು ಮಜ್ಜೆಗೆ ಕುಡಿದ ಗುತ್ತಿನೊಡೆಯರು ಆ ಮಾತಿನೆಳೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದರು...

‘ಮಾರಾಯ... ದೈವಸ್ಥಾನವು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕಿಂತ ಸಣ್ಣದಿರುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ, ಬಿಳಿಕೇಪಳ ಮರ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ದೈವಸ್ಥಾನದ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಗಟ್ಟಿ ಮರ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದು. ಈಗ ಎಲ್ಲಿದೆ ಮಾರಾಯ... ಆ ಮರದ ಸಂತಾನ ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಇರಬಹುದೇನೋ? ನೀನು ಅದನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಕೂತೆ ಅಂದ್ರೆ ಹಾವಿನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನದು ನಾಗಮಣಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿದ ಕತೆ ಅಷ್ಟೆ. ನೋಡಪ್ಪ... ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ನಾವು ಕೋಲ ಕಟ್ಟೇ ಬೇಕು. ನೀನು ತೇಗದ ಮರವನ್ನು ಹಾಕಿ ನಿನ್ನ ಕೊಡಿಮರದ ಕೆಲ್ಲವನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮುಗ್ಗಿಬಿಡು. ನೀವು ಹೇಗೂ ಕಟೀಲಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ; ಈ ಧರ್ಮಸಂಕಟವನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಅಸ್ತಣ್ಣರಲ್ಲೂ ಕೇಳಿಬಿಡಿ. ಈ ಸೂದ್ರನ ಬಾಯಿದ್ದು ಯಾಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ?...’ ಎಂದು ನಕ್ಕು ಹೇಳುತ್ತಾ ಕೂತಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದವರೇ, ‘ಆಯ್ಯ... ಆಯ್ಯ... ನೀವೇನು ಊಟಕ್ಕೆ